

Najaarsrit 2012

Slagroom op de appeltaart?

De laatste rit van het VGFN-wielerseizoen 2012 was een rondje Markermeer op zaterdag 29 september. De weersverwachting liet in de voorafgaande dagen telkens regenbuien zien, maar de weergoden waren ons goed gezind: de zon scheen de hele dag, geen spatje regen. Maar er stond wel een stevige westenwind, 5-6 Beaufort. Vanaf de Gaasper Camping in Amsterdam Zuidoost, waar eerst koffie met croissant werd genuttigd, was er niets aan de hand. Via binnenweggetjes en fietspaden gingen we via Broek in Waterland en Monnikendam op weg naar Volendam alwaar we de toeristische route langs cafés, foto's in kostuum, en de haven volgden. We gingen maar niet op de foto, er werd geen dooie vis gegeten. Over de IJsselmeerdijk rijdend leerden we de gaten Warder, Schardam en Scharwoude snel kennen. De eerste, en achteraf ook de laatste rustpauze was in restaurant D'Oude Waegh in Hoorn. Degenen die echt energie nodig hadden namen ook slagroom op de vers (of toch uit de koeling?) aangerukte appeltaart, ook ik dus. Daarna reden we via de Zuiderdijk naar Enkhuizen en de Houtribdijk op naar Lelystad, waar de lunch zou worden genuttigd. Met de wind in de rug werden Tour de France snelheden bereikt, te hoog voor ondergetekende die dan ook moest afhaken en psychisch liefdevol door Emma werd begeleid. Na enige tijd troffen we Leon en Maarten langs de dijk aan; Leon had nog nooit een leuke band gehad, maar was nu toch slachtoffer geworden van een of ander spitsvondigheidje, en wel: voor de tweede keer al deze rit! Nadat ikzelf kort daarna ook nog lek gereden had, troffen we onze voorgangers vlak bij Lelystad aan, zij hadden hun dorst met Cola al gelaafd. Helaas vonden we geen geschikt restaurant aan de rand van Lelystad, om ons te mengen in restaurant vol met een druk gezelschap huisvrouwen vonden we teveel van het goede. Op dan maar via de Oostvaardersdijk naar Almere, verder fietsen, meer zat er niet in. Ruim 20 km in formatie rijden met de flinke wind rechtsschuin op kop is niet simpel als de krachten regelmatig uit je lijf lijken te verdwijnen. Prachtig dat Markermeerwater met die schuimkoppen en die snel draaiende windmolens, dacht ik maar steeds met mijn aardige conditie ... het was echt genieten. De vijf Tour for Life reünisten wisten als managers het peloton bij elkaar te houden, Maarten draaide als een jonge god met zijn 70 jaar en zoon in de frontlinie mee, Nico hield mij psychische en somatische steuntjes in de rug op tempo en zo de snelheid op niveau.

Almere werd gepasseerd, en in het zicht van de camping werd in Muiden nog even langs de weg geluncht in de vorm van stroopwafels en A-drink. Daarna was het arriveren, hydreren, douchen en recupereren.

Slagroom bij? Helpt dus niet echt.

Arnold

Deelnemers: Myrith Hulsbergen, Emma Paternotte, Jorik Vellekoop, Giel van Stralen, Maarten Kloosterman, Jan-Maarten Kloosterman, Leon Mulders, Martin den Ouden, Nico Mensing van Charante, Tjerk Gualtherie van Weezel, Arnold Simons